

КРАТАК ПРЕГЛЕД НАУЧНО-ОРГАНИЗАТОРСКИХ И ДРУГИХ СЛИЧНИХ АКТИВНОСТИ У ПРВОЈ ПОЛОВИНИ 2013.

У првих месец-два 2013. године наши радни сусрети били су углавном посвећени мањим допунама, редакторским исправкама, стилизацији, заокруживању и ауторизацији појединих одељака претходне књиге о М. С. Димитријевићу. Крајем фебруара прекинули смо те активности због његовог дужег боравка у Италији, Паризу и Софији и мог радно-писатељског боравка у Ђеновићима, хотел „Милена“, Фанфани.

Први сусрет 14. VII 2013. био је посвећен белешкарском резимирању протеклог динамичног и делатно богатог периода. После Падове и Лесковца, половином маја месеца (12-17. маја), Милан је, у сарадњи са млађим колегом и присним сарадником Луком Поповићем, организовао IX српску конференцију о спектралним линијама у астрофизици, у Бањи Ковиљачи.

– На том скупу било је више страних учесника из 22 земље, неголи домаћих, што показује велико интересовање за ову област истраживања – истиче Милан и помиње прикладну тематску композицију прилога који су дали значајан до-принос осветљавању појединих отворених питања.³⁸⁹ – Бављење у привлачној и цветној Бањи Ковиљачи, са прелепим парковима, била је прилика да направи-мо излет до манастира код Соко града, који се тесно повезује са Николајем Велимировићем... Иначе, Соко град се налази уздигнут на једној огромној стени,

³⁸⁹ *Рукописне белешке из разговора са М. С. Димитријевићем, Београд, 14. VII 2013.*

као Гибралтар – прави Димитријевић поређење, које му се просто наметнуло. Почетком 1966. године написао је и објавио путописну белешку о овој *стени* (*The Rock*) са повише историографско-фактографских, етимолошких, геостратешких и других детаља на коју смо се осврнули у контексту његових путописних записа.³⁹⁰ Овога пута подвлачи да је Соко град на стеновитој узвисини био за многе неосвојив баш као и неупоредиво већи и важнији Гибралтар.

Само неколико дана касније, 21. марта 2013., Милан је са својим колегама и покретном опсерваторијом приредио Дан астрономије у Пожаревцу. Сусрет са младима и свима заинтересованим остварен је у основној школи „Краљ Александар I“. Публика је са пуно пажње и интересовања примила групу искусних астронома.

– Експедиција је већ сутрадан 22 маја кренула у Републику Српску где је наредног дана у Приједору реализован Дан астрономије, а одржао сам и предавање о тајни великог ћутања космоса... Лука Поповић је 24. маја организовао предавање у Бањалуци, и то на репрезентативном месту, у Банским дворима. Говорио сам о Нобелових наградама за физику у XXI веку, које су додељене за открића у астрономији. Људе је то занимало, живо су се распитивали у ком правцу иде развој модерне физике, са најзначајнијим научним продорима и открићима – набраја нам Милан те учестале активности са јавним наступима.

Овде бележимо да је 5. јуна те исте 2013, огранак САНУ у Новом Саду, заједно са Матицом Српском, организовао промоцију превода Галилејеве књиге *Два система света*, на којој је суделовао са синтетичким разматрањима.

Убрзо потом, од 12-15. јуна, учествовао је у раду Конференције о научној сарадњи Подунавских земаља. Организатор је био Хумболтов клуб и Лука Поповић који припада тој организацији. Димитријевић је говорио о плодној сарадњи са Румунијом, Мађарском и Бугарском.

Два дана потом, 17. јуна, отпутовао је у Париз, где је боравио непуне две недеље. Тамо је са искусном сарадницом Силви Сахал Брешо радио на финализацији научног прилога презентираног у Бањи Ковиљачи, и вратио се 30. јуна. А већ је 2. јула, преко Ниша, отпутовао у Софију на позив Петка Недјалкова, шефа катедре за астрономију на софијском универзитету. Овај афирмисани бугарски астроном и оригинални песник прослављао је 50. рођендан.

– На дан 3. јула, у вечерњим сатима, у импресивном Црвеном салону Градске библиотеке Софије држано је врло богато и садржајно књижевно вече, са пуно одабраних гостију и званица. На врло леп начин представљена је књига *Букет*, коју су пратила прикладна музичка извођења, песме, уз живо учешће самог Недјалкова... А онда се укључила и већа група присутних песника са по две одабране песме. Тада ме је домаћин позвао да им се придружим својим стиховима, што сам са задовољством и учинио... Све је било прожето ведрином, хумором, анегдотским казивањима...

– Поред осталих, Илијана Илијева, која је и написала предговор за Савремену бугарску поезију; потом Зинаида Чаушева, лиричар али и врли илустратор те књиге, па Евгенија Маринчева са песмама инспирисаним космосом,

390 Н. Цветковић, *Астроном – песник – друмовник М. С. Димитријевић*, стр. 324-326.

Рајчо Русев, који је можда најкомплетнији песник, са више објављених збирки и други...

– О свима њима си писао и објављивао њихове стихове од V зборника Развој астрономије код Срба, па надаље – примећујем, питајући за Милчу.

– Милчо је у оваквим, али и другим приликама – незаобилазан; он у све уноси пуно духа и ведрине, омиљен је у том друштву – одговара Милан и додаје:

– При крају те вечери потписивао сам примерке књиге Савремена бугарска поезија, са кратким посветама.